

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Jankowska - Kocon

SO Ireneusz Płowaś

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku

(...) Kasy (...) we W. (wierzyciela)

przeciwko

T. S. i E. K. (dłużnikom)

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia T. S. (dłużnika) na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu z dnia 3 sierpnia 2015r. w sprawie o sygn. I Co 422/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 716/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2015r. Sąd Rejonowy w Świeciu, po rozpoznaniu sprawy z wniosku (...)Kasy (...) we W. z udziałem T. S. i E. K. o egzekucję należności pieniężnej, odrzucił zażalenie dłużnika T. S. na postanowienie tego Sądu z dnia 27 maja 2015r. oddalające jego skargę na czynność komornika sądowego polegającą na oszacowaniu ruchomości.

W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 767⁴ § 1 k.p.c., który stanowi, że zażalenie na postanowienie sądu rozstrzygające skargę na czynność komornika przysługuje w wypadkach w ustawie wprost przewidzianych. Nie dopuszcza takiej możliwości art. 394 § 1 k.p.c., bo zaskarżone postanowienie nie dotyczy czynności w nim ujętych, ani nie należy do kategorii postanowień kończących postępowanie w sprawie w ujęciu tego przepisu. Dlatego też Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie dłużnika T. S., jako niedopuszczalne (na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożył dłużnik T. S., wnosząc o rozpoznanie jego zażalenia na postanowienie z dnia 27 maja 2015r., bowiem przemawiają za tym zasady słuszności. Wniósł też o uwzględnienie skargi na czynności Komornika gdyż, w jego ocenie Sąd nie rozpoznał istoty sprawy, ponieważ nie wezwał na posiedzenie biegłego, który mógłby prawidłowo oszacować wartość rynkową ruchomości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Powtórzyć należy za Sądem Rejonowym, że zgodnie z treścią art. 767⁴ § 1 k.p.c. zażalenie na postanowienie sądu rozstrzygające skargę na czynność komornika przysługuje tylko w wypadkach wskazanych w ustawie. Chodzi zatem o postanowienia, których zaskarżalność została przewidziana wprost w przepisach części trzeciej kodeksu postępowania cywilnego obejmującej postępowanie egzekucyjne. Próżno również doszukiwać się takiej możliwości w treści art.394 § 1 k.p.c., który w postępowaniu egzekucyjnym stosuje się jedynie odpowiednio (poprzez art.13 § 2 k.p.c.), a więc do tych postanowień sądu, które kończą postępowanie w sprawie. Postanowienie Sądu Rejonowego oddalające skargę dłużnika na oszacowanie ruchomości do takiej kategorii nie należy, bo po jego wydaniu egzekucja toczy się dalej, co wymaga podjęcia przez organ egzekucyjny dalszych czynności egzekucyjnych.

W konsekwencji poczynionych rozważań stwierdzić należało, że postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 27 maja 2015r. oddalające skargę dłużnika na oszacowanie jego ruchomości nie podlegało zaskarżeniu, a tym samym Sąd ten trafnie postąpił odrzucając zażalenie dłużnika na to postanowienie, jako niedopuszczalne.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie dłużnika T. S., jako nieuzasadnione (na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 i art. 13 § 2 k.p.c.).